

John Lennon

LEVELEI ÉS FELJEGYZÉSEI

SZERKESZTETTE HUNTER DAVIES

TARTALOM

<i>Előszó (Yoko Ono)</i>	vii
<i>Bevezetés</i>	1
<i>Szerkesztői megjegyzés</i>	18
<i>Szereplők</i>	19
<i>1. rész</i> Korai évek, 1951–1958	21
<i>2. rész</i> Hamburg, 1960–1962	31
<i>3. rész</i> Kezdetét veszi a Beatle-mánia, 1963	55
<i>4. rész</i> Dedikációk és írások, 1964	73
<i>5. rész</i> Család és barátok, 1965–1966	85
<i>6. rész</i> Freddie újra felbukkan, 1967–1968	99
<i>7. rész</i> India, 1968	115
<i>8. rész</i> Yoko megérkezik, 1968	129
<i>9. rész</i> Ágyba bújás a békéért, 1969	143
<i>10. rész</i> Apple-drámák, 1969	159
<i>11. rész</i> Sikolyok és kiáltások, 1970	175
<i>12. rész</i> Okok és panaszok, 1971	189
<i>13. rész</i> Problémák Paullal	205
<i>14. rész</i> 1971	219
<i>15. rész</i> Amerika és az új ügyek, 1972–1973	241
<i>16. rész</i> Jókedv és játékok, 1973–1974	255
<i>17. rész</i> Családi ügyek, 1975	271
<i>18. rész</i> Halálesetek és részletek, 1975–1976	291
<i>19. rész</i> A zöld kártya birtokában, 1976–1977	307
<i>20. rész</i> Levelek Derek Taylornak, 1973–1978	319
<i>21. rész</i> Otthon, egyedül, 1977–1978	339
<i>22. rész</i> Még mindig elzárkózva, 1979	355
<i>23. rész</i> Kettős fantázia	369
<i>Köszönetnyilvánítás</i>	387
<i>Irodalom</i>	388
<i>Index</i>	389

ELŐSZÓ

„Egy cseresznyefa alatt nincsenek idegenek” – Issa haikuja és annak melegsége idézi fel számomra Johnt. John Lennon soha nem kertelt a leveleiben. Elég gyakran kis, kacskaringós rajzokkal állt elő, és tudta, hogy a szívét küldi el a barátainak. Egy oly korban, amikor többségünk egyre távolságtartóbban kommunikál, szép ötlet eljuttatni valamit a gondolataiból az olvasóknak vagy az egész világnak.

Hunter, jó, hogy megtetted.

Yoko

Yoko Ono Lennon
New York, 2012. március 17.

Még izgalmasabb, hogy decemberben sor került a Beatles első tv-fellépésére az egész londoni – tehát nem csak a manchesteri és az északnyugati – körzetben sugárzó Associated Rediffusion ITV csatorna *Keddi randevú* nevű gyerekprogramjában. Élő műsor volt, ám ők valójában csak tátoztak a *Love Me Do*-ra és a *Please, Please Me*-re, második kislemezükre, amelynek pár hónapon belül kellett kijönnie. Ez részben a helyi iskola, a Childwall Valley Gimnázium lánytanulóinak volt köszönhető, ők kérték, hogy az együttes felléphessen a műsorban. A Beatles gépelt köszönőlevelét, amelyet John és a többiek is aláírtak, kétségtelenül Brian örökön tevékeny és hálás hivatala inspirálta és gépelte.

**16. levél: Patnek
a Childwall Valley
Lánygimnáziumban,
1962. december 1.**

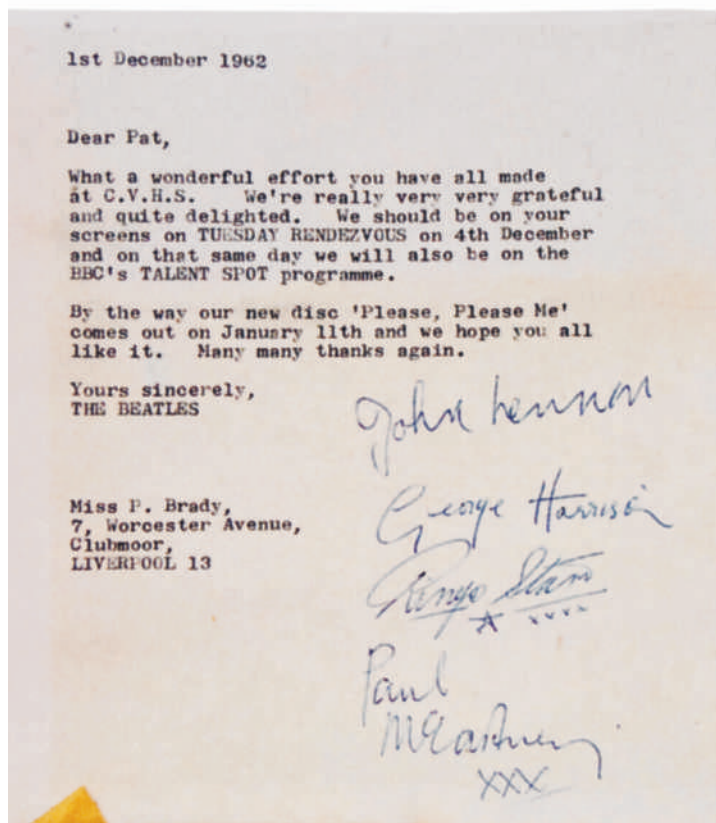
Kedves Pat!

Csodálatos az az erőfeszítés, amit ti gimnazisták valamennyien értünk tettetek. Igazán nagyon, nagyon hálásak vagyunk, és nagyon örülünk. Ott leszünk majd a tévében a KEDDI RANDEVÚ-n december 4-én, és ugyanaznap bemutatkozunk a BBC Tehetségkutató programjában.

Egyébként új lemezünk, a „Please please me” január 11-én jön ki, és reméljük, tetszeni fog mindegyi-kötőknek. Még egyszer nagyon sok köszönet.

Üdvözlettel:

A BEATLES

A Beatles most már a tv gyerekdélutánjának sztárja volt, és első lemezével felkúszott a brit slágerlistára (17. helyig jutott), de Németországban ragadt, a Szarházban, ahogy John nevezte. 1962. december 18. és 31. között, ötödik és egyben utolsó hamburgi fellépésükön nyilvánvaló volt, hogy kétségbeesetten szerettek volna hazamenni, és élvezni a nemzet figyelmének első megnyilvánulásait.

John esetében ez egyben a csendes mézeshetek időszaka is volt. Míg nyáron otthon járt, 1962. augusztus 23-án a Mount Pleasant Házasságkötő Irodában egy zártkörű szertartáson feleségül vette Cynthiát. A rajongókat nem hívták meg, és nem értesítették az eseményről. Brian úgy érezte, csökkentené a fiatal Beatles népszerűségét, ha kiderülne, hogy egyikük házas. Emellett tény, hogy Cynthia terhes volt, és az 1960-as évek elején ez még szégyennek számított egy hajadon számára.

Ez a levél egy Lindy nevű lányhoz szól, talán ahhoz a Lindyhez, akinek korábban írt, és egy rajzzal zárul, amely John egy kereszten ábrázolja, mintha keresztre lenne feszítve a „Bárcsak ott lennék” szavak kíséretében. Ízléstelenség, de az ízléstelenség ízlése volt közelgőben...

17. levél: Lindyhez, 1962. december

Kedves Lindy!

Hogy vagy? Köszönöm kedves leveled, csíped az idősebb pasasokat, mi? Nem tudok semmi vicceset kigondolni, mert úgy elszontyolodtam, hogy rohadtul kiabálni tudnék. Gyűlölöm Hamburgot, és otthon akarok lenni. Jó volt, hogy vártál a reptéren, nagyon figyelmes voltál, meg ilyesmi, és (sz)ép a hajad. Gondolom, Mary itt van, az egyik német mondott valamit, de még nem láttam. Ez a levél nem lesz hosszú, mert fáradt vagyok, és úgy érzem, még neked sem vagyok képes írni. Nem válaszoltam egyetlen más levélre sem, mert elegendem van, mindenki azt fogja gondolni, szemét vagyok, de nem törődöm vele. Nos, jövő vasárnap már otthon leszek, találkozunk egy héten belül vagy úgy, ha gondolod, addig szoríts nekem.

Szeretettel

John

Utóirat: Bárcsak ott lennék.

